

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22649/2024
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“, Београд, чији је пуномоћник мр Сробољуб Стефановић, адвокат из ..., ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3525/23 од 20.08.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3525/23 од 20.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3525/23 од 20.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 470/2021 од 24.07.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца повучена у делу којим је тражио да се утврди постојање права стварне службености на послужном добру која је у својини тужиоца, непокретности на кп. бр. ... уписаној у ЛН бр. ... КО ... у корист АД „Електромрежа Србије“ из Београда као власника повласног добра. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену законску стварну службеност проласка далековода јачине 400 kw број 460 КС Ниш 2 – ТС Лесковац 2 који је у власништву туженог, на кп. бр. ... уписаној у ЛН бр. ... КО ..., која је у власништву тужиоца у површини од 432м², у мерама и границама ближе означеним у том ставу изреке, исплати 12.182,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 24.07.2023. године па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 98.727,28 динара, а у случају доцње са плаћањем, да на износ трошкова поступка исплати законску затезну камату почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев за исплату законске затезне камате за случај доцње за период од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 3525/23 од 20.08.2024. године жалба туженог одбијена је као неоснована и пресуда Основног суда у Лесковцу П 470/2021 од 24.07.2023. године у ставу другом и трећем потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одговарајућа накнада поводом конституисања законске стварне службености проласком кабла електричне енергије ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужилаца на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлуке нижестепених судова о обавези туженог да тужиоцима исплати накнаду и оцена приговора застарелости потраживања у складу је са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године. Делом ревизијских навода се заправо оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 21.01.2021. године, а вредност предмета спора наведена у тужби је 50.000,00 динара.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела (12.182,00 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић